

Requiem voor een wielrenner

ALBERT MEGENS

Voorzang
GEBROKEN HART

Een zware liefdesstrijd gaat danig aan het hart.
Dat treft ook een coureur als hij ten strijde trekt.
Een blessure die ook jou als je niet uitkijkt nekt.
Arts, therapeut en soigneur verdoen het liefst
hun tijd met ander kwetsuren. Dat weet je toch!
Vaak zijn ze niet gespitsd op signalen die jij
in jouw jeugdige overmoed niet wilt of kunt
horen. Onverschrokken ga jij door, zwetend,
brakend, stampend op de pedalen.

Jij bent een renner met een leeuwenhart die
zich niet laat leiden door al die rotverhalen
die de ronde doen. 'Vroeg of laat legt Hein
ons toch allemaal in de luren,' zeg jij. 'Als ik
me daar door laat storen, stap ik liever af, ga ik
met ons moeder in d'r tuin zitten borduren.'

Je hebt trouwens groot gelijk dat jij je neus
ophaalt voor al die betweters die met een
opgestoken vinger glashard beweren dat jouw
sport vergeven is van hormonen. Dat jij je niet naar
de verdachtenbank laat sturen, omdat zij het
peloton louter zien als een groep criminelen.
Ik sta aan jouw kant, weliswaar met lege handen
maar zonder achterklap of vooroordelen.

In een gedicht ga ik ze groeten, jouw vrienden
van weleer, liggend op de baan, aan de rand van het
parkoers, bij moeder thuis in bed of in dat van hun lief.
In de kliniek waar een rondemiss het laken strijkt,

het kussen schikt, hun bleke lippen sluit. Ik sta
stil bij een vergeeld bericht en zing over hun avonturen.
Uit moeders tuin pluk ik het gebroken hart.
Als het om de liefde gaat, moet je aandachtig zijn.
Dit ongevraagd advies wil ik je bij deze sturen.

FRANCK BAAK
geboren te Tilburg
overleden te Goirle 8 juni 1986
op 20-jarige leeftijd

Mystiek Lichaam las ik in die dagen.
Geschokt was ik, betoverd en ontroerd.
Als Kellendonk wist ook jij te behagen,
als liefhebber thuis en als farmacistudent
in de rangen van het peloton. Dat zeiden
jouw wielervrienden van TWC De Pijn.

Op de voorpagina van Het Nieuwsblad
las hoe in Goirle op een klaarlichte zondag
een inktzwarte schaduw viel over een jaarlijks
festijn. Op een kerkhof met krijtwitte beelden
zocht ik jachtig naar jouw naam net als
in de lijkbleke inkt van de vergeelde krant.

Terug op straat zag ik aan de overkant voor
een café een jonge gebronsde godheid staan.
Hij leunde op zijn fiets en kamde doodkalm
zijn glanzend haar. Toen ik hem begroette,
keek hij mij eerst bestraffend maar daarna
frank en vrij glimlachend aan.

Deze gedichten zijn afkomstig uit de bundel 'Requiem voor een Wielrenner, Gedichten bij wijze van een eerbetoon aan jonge harddoden uit de wielersport in de lage landen' die begin volgend jaar, voorafgaande aan de Tilburgse wielervedagse, bij uitgeverij teleXpress verschijnt. Peter Winnen schreef er een proloog voor en de ruim vijftig gedichten gaan over jonge wielrenners die stierven aan een hartaanval. Albert Megens deed er ongeveer twee jaar onderzoek voor om de bundel in dit opzicht zo volledig mogelijk te maken.

MAURICE VAN DAM

geboren te Eerde 1 juli 1967

overleden te Breda 16 november 2002

MAURICE

Het Hooghuis slaat de luiken neer, de kerkklok luidt;
Schuilend in een jas tegen wind en kou huivert Eerde,
schuifelt vanuit het duister van het portaal tot in
het schip. Het ruisen van de zee klinkt van bank tot bank.
Geur van wierook. Onbestemde klanken uit het oksaal.
Gespannen wacht het kerkvolk op een jonge vrouw met
een klein meisje en haar beide broertjes schoorvoetend
en huppelend achter de baar. De laatste bladeren van dit jaar
stuiven over het plein. Maar dat ziet niemand meer.

Enkele uren na een veldrit in Etten-Leur stierf jij in
een ziekenhuis in Breda. Het versgebakken brood, de
Bossche bollen en de vla. Met wat eens jouw witte
handen bereidden, geurt in d'Eerd de Kapelstraat na.

JOHN SULKERS

geboren te Bergen op Zoom 15 maart 1982

overleden te Maastricht 4 februari 2006

JOHN

'Een trapje minder. Dat kan geen kwaad,'
zegt dokter Mathieu van Lotto Davitamon.
'Jouw leven hangt niet aan een zijden draad.'
En ook de cardioloog kan jou overhalen om
niet te stoppen maar af te bouwen in de rangen
van het peloton voor een nieuw seizoen op de pedalen.
Binnenkort afgestudeerd als fysiotherapeut
en dan met jouw Suzanne gaan trouwen.

Maar als sneeuw neerdaalt in het Vijlenerbos
val jij temidden van vier kameraden.
Dinteloord rouwt. In Breda op school blijkt
iedereen verslagen. Ook Wim de Nijs en zijn
vriendenploeg uit Made. En in Tilburg smijt
Stef Clement zijn fiets over de balustrade.